

РЕШЕНИЕ

№ 1268

гр. ***** 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***** I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Юл. Колев

при участието на секретаря Лили В. Асенова Добрева
като разгледа докладваното от Ивайло Юл. Колев Гражданско дело №
20231720100149 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „Топлофикация – Перник“ АД, в която се сочи, че в полза на дружеството срещу А. Д. Й. е издадена Заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК в рамките на ч.гр.д. № 4449/2022 г. по описа на Районен съд Перник за сумата в размер на 193,73 лева, представляваща 1/6 от стойността за доставена, ползвана, но незаплатена топлинна енергия за *****, находящ се в ***** (Имота), от които главница в размер на 171,11 лева (1/6 от 1026,64 лева) за периода от ***** г. включително; законна лихва за забава на месечните плащания в размер на 22,62 лева (1/6 от 135,75 лева) за периода от ***** г., както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата.

Пояснява претенцията като сочи, че същата е насочена срещу този ответник в качеството му на наследник на Д. К. М..

В исковата молба се излагат твърдения за съществуване на неудовлетворено вземане срещу ответника. Твърди се, че между топлофикационното дружество от една страна и ответника е налице облигационна връзка, възникнала по силата на закона, относно продажбата и покупката на топлинна енергия. Излага свой прочит на относимото по спора материално право. Твърди, че е изпълнил своето задължение, като е доставил на ответника количеството топлинна енергия, чиято стойност се претендира в настоящото производство.

С оглед на изложеното моли съда да признае за установено, че ответникът дължи горепосочените суми. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК.

Претендира разноски.

В срок е депозиран отговор. Ответникът оспорва качеството си на страна по твърдяното облигационно правоотношение, поради което не е пасивноматериално легитимиран по отношение на предявените искове.

С оглед на изложеното моли съда да отхвърли предявените искове.

В съдебно заседание ищецът не се представлява.

Ответникът се представлява като поддържа отговора по изложените съображения. Признава доставката, размера на задълженията и изпадането си в забава. Оспорва единствено качеството си на потребител.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Районен съд Перник е сезиран с обективно, кумулативно съединени положителни установителни искове, разглеждани по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Предмет на доказване по делото е парично вземане на ищеца, произтичащо от договор за доставка на топлинна енергия, сключени с ответника. Настоящото производство е предназначено да стабилизира ефекта на издадената заповед за изпълнение за вземането в хипотезите на чл. 415, ал. 1, т. 1 и 2 ГПК и същата да влезе в сила. Съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК искът се смята предявен от датата, на която е подадено заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Ето защо, предмет на това исково производство може да бъде само вземането, предявено със заявление в заповедното производство. Процесното вземане следва да съвпада с вземането в заповедното производство по юридически факт, от който е възникнало, по страни, вид, падеж и размер. В противен случай искът ще бъде недопустим. В настоящия случай се установи, че вземанията, предмет на иска и вземането, за което е издадена заповед за изпълнение в рамките на заповедното производство изцяло съвпадат, поради което предявеният иск е процесуално допустим.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличието на действително правоотношение по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, регулирано от публично известни Общи условия; 2) продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача, за която се дължи посочената в исковата молба сума. По акцесорния иск за обезщетение за забава е необходимо да бъде установено изпадането на ответника в забава и размера на търсеното във връзка с това обезщетение.

Според задължителните разяснения, дадени с ТР № 2/17.05.2018 г. по т. д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано от законодателя в специалния Закон за енергетиката (ЗЕ) като договорно правоотношение, произтичащо от договор, сключен при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР. Преценката относно наличието на качеството потребител/клиент на топлинна енергия за битови нужди по отношение на ответника следва да се прави съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката и Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация – Перник“ ЕАД. Последните имат обвързваща сила за страните по взаимоотношенията, възникнали във връзка с производство и доставка на топлинна енергия при спазване разпоредбата на чл. 150 от ЗЕ.

Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ, страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът/потребителят на топлинна енергия за битови нужди, какъвто е и „битовият клиент“, който според легалното определение в т. 2а от § 1 ДР ЗЕ (ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г.), е клиент, който купува енергия за собствени битови нужди. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, вр. § 190 от ДР на ЗЕ

„клиенти/потребители на топлинна енергия” са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение.

В този смисъл е и клаузата на чл. 3, ал. 1 от процесните Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди, на потребителите в гр. ***** приложими от ищеца и одобрени с Решение № ОУ-011/14.04.2008 г. на ДКЕВР, публикувани във вестник Съперник – бр. 82/3959/29.04.2008 г., а с това и влезли в сила, съгласно която купувач на топлинна енергия е всяко физическо лице – потребител за битови нужди, което е собственик или титуляр на вещно право на ползване на имот в топлоснабдена сграда. В тази връзка следва да се отбележи, че включването на клаузите на процесните ОУ като източник на права и задължения между страните съгласно чл. 150, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) е обусловено от оповестяването им и изтичане на 30 дни след първото им публикуване. В случая се установи, че последните са надлежно оповестени. Отношенията то така действащите общи условия се уреждат от специален закон – ЗЕ, поради което редът в ТЗ и ЗЗД, където се изисква писмено приемане на общите условия е неприложим. Поради това договорът се счита сключен при определените от дружеството общи условия от момента, в който потребителят бъде присъединен към топлопреносната мрежа и започне да потребява топлинна енергия от същата.

Съгласно чл. 34 ал. 1 от Общите условия, купувачът е длъжен да заплаща дължимите се суми на доставената топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. При неплащане в този срок и на основание чл. 86, вр. чл. 84, ал. 1, изпр. 1 ЗЗД длъжникът, в качеството си на потребител, изпада в забава и дължи заплащането на обезщетение в размер на законната лихва, без да е необходимо изрично волеизявление на ищеца в този смисъл.

При тази правна рамка, съдът дължи произнасяне по конкретно твърдените права и факти, както и по възраженията, релевирани от страните по делото.

В настоящия случай между страните не се спори, че в процесния период до процесния имот е доставена топлинна енергия, чиято обща цена възлиза на посочената от ищеца стойност, както и относно размера на обезщетението за забава. Ответникът е възразил, че не дължи процесните суми единствено оспорвайки качеството си на потребител.

От представения по делото договор за покупко продажна на жилище по реда на чл. 117 ЗТСУ (отм.) от ***** се установява, че П. И. М. Лично и като пълномощник на съпруга си – Д. К. М. закупуват имота, за който не се спори, че е топлоснабден и е доставена топлинна енергия на стойност, посочена в исковата молба.

Съгласно приетото по делото удостоверение за наследници Д. К. М. е починал на ***** г. и негови наследници по закон са П. И. М., К. Д. К. и ответника – А. Д. К..

Тези обективни данни, дават основание на съда да приеме, че в конкретния случай ответникът е пасивно материално легитимирани по отношение на 1/6 от цялото и до пълния размер от процесното задължение за доставка на топлинна енергия – арг. чл. 13, ал. 1, СК 1968 (отм.) чл. 26, ал. 1 и чл. 27 СК 1985 (отм.) и чл. 9, ал. 1 ЗН, съгласно които разпоредби Имотът е придобит в СИО от посочените лица, като след смъртта на Д. К. М., П. И. М. се легитимира като собственик на 4/6 от Имота, а *****, вкл. ответника - на 1/6 от собствеността.

При този правен извод предявените срещу ответника искове са доказани в своето основание и следва да бъдат уважени изцяло, а и техният размер е изрично признат от него.

По разностките:

Ищецът принципно има право на разноси, но в исковото производство такива не са претендирани, като не е представен и списък на разноските, поради което не следва да бъдат присъждани.

Такива са заявени в заповедното производство. Съгласно т. 12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе и за дължимостта на разноските в заповедното производство с осъдителен диспозитив. Предвид изхода от спора и доказаните в заповедното производство разноси, на ищеца се дължат 75,00 лева, които също следва да му бъдат присъдени.

В светлината на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 153, ал. 1 ЗЕ, че **В ПОЛЗА** на „Топлофикация-Перник“ АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление: гр. ***** ж. к. Мошино, ТЕЦ „Република“ **СЪЩЕСТВУВА изискуемо вземане** срещу А. Д. Й., ЕГН ***** за сумата в размер на **171,11 лева**, представляваща 1/6 от цялото задължение в размер на 1026,64 лева за периода от ***** г. включително за доставена и незаплатена топлинна енергия до топлоснабден недвижим имот с адрес ***** , **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (02.08.2022 г.) до окончателното изплащане на сумата и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сума в размер на **22,62 лева** – 1/6 от цялото задължение в размер на 135,75 лева за периода от ***** г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парични задължения по чл. 410 ГПК в рамките на ч. гр. дело № 4449/2022 г. по описа на Районен съд Перник.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **А. Д. Й. да заплати** на „Топлофикация-Перник“ АД, ЕИК 113012360 сумата от **75,00 лева** разноси пред Районен съд Перник в заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____